

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 521/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., број ..., чији је пуномоћник Гордана Нишевић Тадић, адвокат у ..., против туженог ПУ „Радосно детињство“ Нови Сад, Павла Симића број 9, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2729/21 од 02.11.2021. године, у седници већа одржаној 14. септембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2729/21 од 02.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2729/21 од 02.11.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Апелациони суд у Новом Саду је донео пресуду Гж1 2729/21 дана 02.11.2021. године којом је одбио жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 1932/21 од 30.08.2021. године у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиље и у делу којим је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Наведеном првостепеном пресудом, обавезана је тужена да тужиљи на име јубиларне награде за навршених 30 година рада остварених у радном односу исплати износ од 41.200,50 динара са затезном каматом од 28.02.2021. године до исплате, а одбијен је тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа од 41.200,50 динара до траженог износа од 123.772,50 динара на име потраживања јубиларне награде, са захтевом за исплату разлике затезне камате преко досуђеног до траженог износа на име главнице и са захтевом за исплату затезне камате на име главнице за период од 31.01.2020. године до 27.02.2021. године и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене другостепене пресуде је тужиља поднела благовремену посебну ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 18/2020), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о изузетној дозвољености према наведеним критеријумима, Врховни касациони суд је одлучио да не дозволи посебну ревизију тужиље.

Тужиља сматра да је у конкретном случају погрешно примењено материјално право, а да је због општег интереса и равноправности потребно дозволити ревизију како би се постигла правна сигурност и суђење у складу са законом.

Међутим, према садржини тражене правне заштите и разлозима пресуђење не произилази да је у конкретном случају потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. У конкретном случају одлучено о праву тужиље на примања на име јубиларне награде, у складу са одредбама Колективног уговора тужене и Посебног колективног уговора за запослене у установама предшколског васпитања и образовања чији је оснивач Република Србија, Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе („Службени гласник РС“ бр 97/2020). Примена одредаба колективних уговора, којима је уређено право запосленог да му послодавац исплати јубиларну награду, не захтева разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење тих одредаба, појединачно, нити у међусобном односу или у односу према одредбама Закона о раду. У ревизији тужиља излаже своје схватање о примени и законитости одредаба Колективног уговора туженог и одредаба Посебног колективног уговора. Међутим, тиме не аргуентује потребу за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана при примени одредаба колективних уговора, нити потребу за новим тумачењем тог права. Није указано на потребу за уједначавањем судске праксе код одлучивања о тужбеним захтевима са истоветним чињеничним и правним основом. Пресудом Врховног касационог суда на коју ревидент указује Рев2 2532/2015 од 24.02.2016. године није на другачији начин одлучено о примени колективног уговора у остваривању права запосленог на јубиларну награду. Према томе не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у одлучивању о конкретном правном питању. Евентуална погрешна примена материјалног права од стране нижестепених судова сама по себи није основ за изјављивање посебне ревизије, па ови наводи ревизију не чине дозвољеном.

Према изнетом је одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што је прописано одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора о коме је одлучено побијаним делом другостепене пресуде не прелази наведени износ. Не ради се о спору из одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена.

Због тога је применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић